

พื้นที่สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในสังคมไทย โดยในพื้นที่หนึ่งๆ การถ่ายทอดทางวัฒนธรรมเกิดขึ้นได้ในหลากหลายรูปแบบ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงคือการจัดการศึกษา ทางอ้อมมีหลากหลาย เช่น การสร้างนิยามความหมายกลุ่ม การผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม และการผลิตซ้ำอุดมการณ์ วัฒนธรรมและสังคม

1. พื้นที่สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในสังคมไทยทางตรง

แม้พื้นที่ที่ภาครัฐใช้สำหรับการจัดการศึกษาจะเป็นพื้นที่ที่คับแคบ เต็มไปด้วยการใช้อำนาจควบคุม จึงผลิตวัฒนธรรมภายใต้การสั่งการควบคุม ไร้เสรีภาพในทางความคิดอย่างสิ้นเชิง แต่เดิมอาจจะไม่เด่นชัด แต่ในยุครัฐบาลเผด็จการทหารที่ต้องการเปลี่ยนแปลงสังคมไปสู่สังคมที่ถูกควบคุมได้โดยง่ายของชนชั้นนำ ได้ผลิตหลักสูตร ค่านิยม 12 ประการขึ้นมาตอกย้ำแนวคิดและอุดมการณ์

จึงหวังไม่ได้เลยกับการจัดการศึกษาที่จะผลิตวัฒนธรรมความปลอดภัย (มีการผลิตกิจกรรมวงโลกเพื่อชิงงบประมาณขึ้นมากมาย ขับเคลื่อนอย่างไร้เสรีภาพ กดทับศักยภาพของผู้รับการศึกษา)

2. พื้นที่สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในสังคมไทยทางอ้อม

พื้นที่ในสังคมที่กว้างใหญ่มหาศาลในสังคม คือพื้นที่ทางดิจิทัล พื้นที่นี้ได้สร้างการเปลี่ยนแปลงด้านความปลอดภัยให้เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน เช่น วัฒนธรรมบนท้องถนน วัฒนธรรมการกิน วัฒนธรรมความสวยงาม วัฒนธรรมการท่องเที่ยว

การสร้างพื้นที่ด้านความปลอดภัย ภาครัฐได้ระบุ กำหนดบทบาท หน้าที่ที่เฉพาะเจาะจงตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ แต่ก็เป็นไปอย่างหลวมๆ และไร้การขับเคลื่อนที่เป็นรูปธรรม ไม่ได้นำมาซึ่งความรู้ที่แท้จริงที่เกิดจากการสังเกต โดยอาศัยประสบการณ์ตนเองในพื้นที่ ภาครัฐก็มีปัญหาทำได้เพียงชี้ข้างจับตักแตน การอันใดที่จะพิสูจน์ทฤษฎี ที่จะต้องระบุหรือทำนายในสิ่งที่สังเกตได้ และชี้ชัดลงไปว่าสอดคล้องหรือขัดแย้งกับหลักฐานที่สังเกตเห็น ภาครัฐของไทยคงไม่เห็นความสำคัญ หรือถึงเห็นก็คงไร้ความสามารถที่จะทำได้

ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การปล่อยให้พื้นที่ที่มีความเสี่ยงหายนะ ก็จะเป็นบ่อเกิดแห่งผลประโยชน์อันมิควรได้

-----ขขขขขข-----